

Loppuraportti Columbian yliopiston tutkivan journalismin kesäkurssista

Suvi Tuomisto

Hain stipendiaatiksi Columbian yliopiston tutkivan journalismin kesäkurssille ilman kovinkaan merkittävää kokemusta tutkivasta journalismista.

Se jännitti, mutta osoittautui juuri oikeaksi valinnaksi. Heinäkuussa 2026 matkalla New Yorkiin luin lentokoneessa kurssin ennakkomateriaaleja. Jo tässä vaiheessa kirjoitin ylös monta ideaa: miten tätä ja tätä näkökulmaa voisi soveltaa Suomessa?

Kun kurssi sitten alkoi, pääsimme tapaamaan monia niistä toimittajista, joiden juttuja olimme ennakkomateriaaleista lukeneet. He kertoivat juttuprojekteistaan yksityiskohtaisesti, ja kysymyksiä sai kysyä vapaasti. Tämä oli yksi kurssin inspiroivimpia sisältöjä.

Luennoitsijoita oli niin ProPublicasta, New York Timesista kuin New Yorkeristakin. Toimittajien lisäksi luentoja pitivät muun muassa kirjastovirkailija, datatietokantojen asiantuntija ja tietoturva-asiantuntija.

Sisältöjen kirjo oli laaja: datan käsittelystä firmojen tilinpäätösten tulkintaan sekä narratiivisesta kirjoittamisesta geopaikannukseen.

Onnistuneiden juttuhankkeiden lisäksi saimme muutamia esimerkkejä epäonnistuneista tapauksista, joissa oli julkaistu väärää tietoa tai joissa toimittajien tietoturva oli pettänyt. Nämä esimerkit olivat surullisen mieleenpainuvia ja siksi varsin opettavaisia.

Muiden osallistujien joukossa oli toimittajia, joilla oli jo enemmän tai vähemmän kokemusta tutkivasta journalismista. Välillä mietin, kuinka hyödyllinen kurssi oli heille. Itse ajattelen, että kurssi soveltuu parhaiten osallistujille, joilla on vahvaa kokemusta toimittajan työstä, mutta ei vielä erityisen paljon kokemusta tutkivasta työskentelystä.

Sisältöjen rinnalla tärkeäksi nousivat uudet verkostot. Saimme uusia tuttavuuksia kollegoista ympäri maailmaa. Käytännössä kaikki luennoitsijat myös kannustivat olemaan yhteydessä, jos haluamme myöhemmin kysyä heiltä vinkkejä.

Kurssilla keskusteltiin osallistujien juttuideoista useampaan otteeseen, mutta niitä ei varsinaisesti työstetty. Ajattelen, että lopulta olisi ehkä ollut hyödyllisempää käyttää osa tästä ajasta erilaisiin harjoituksiin. Harjoituksissa olisi voinut toki etsiä omaan juttuprojektiinsa liittyvää tietoa niiltä osin, kuin kukin työkalu omaa ideaa olisi palvellut. Nyt kurssilla käytiin läpi loputon lista erilaisista työkaluista, mutta suurta osaa niistä ei ehditty erityisemmin testailemaan. Toki tätä voi kukin tehdä omalla ajallaan jälkikäteen, mutta lyhyet työpajat osaavan asiantuntijan opastuksessa olisivat voineet olla hyödyllisiä. Pari luennoitsijaa jätti aikaa harjoituksille, ja ne olivat erittäin mielekkäitä.

Kurssi valmistaa hyvin tutkivaan työskentelyyn, mutta sen jälkeen on itse aktiivisesti tehtävä paljon työtä, jotta työkalujen käytön oppii sisäistämään sekä soveltamaan niitä omaan kansalliseen kontekstiin. Kurssi on hyödyllinen sekä tutkiviksi toimittajiksi aikoville että mitä

tahansa journalismia tekeville, kunhan on halua syventää tiedonhaku- ja faktantarkistustaitojaan. Näiden taitojen merkitys kaikessa journalismissa on tärkeää ja uskon, että ne tulevat tulevaisuudessa yhä tärkeämmiksi.